

บทที่ 6

ของประทานพิเศษของพระวิญญาณบริสุทธิ์

วัตถุประสงค์

เมื่อศึกษาจบบทเรียนนี้แล้ว คุณมีความสามารถที่จะ

- บอกชื่อของประทานฝ่ายวิญญาณที่ได้จำแนกไว้สี่ประเภทได้
- ชั้นสูตรของประทานพิเศษจากองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้
- อธิบายความแตกต่างระหว่างของประทานพิเศษในการเป็นผู้เผยพระวจนะและของประทานแห่งการเผยพระวจนะได้
- อธิบายความแตกต่างระหว่างของประทานพิเศษในการเป็นอาจารย์ กับของประทานแห่งการสอนได้

ข้อพระคัมภีร์

“ของประทานของพระองค์ก็คือ ใ้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์”

เอเฟซัส 4:11

คำนำ

ก่อนการศึกษาบทเรียนนี้จงอ่านพระคัมภีร์ตามข้อพระคัมภีร์ที่ให้ไว้ข้างล่างนี้ ข้ออ้างอิงในรายการเหล่านี้คือ ของประทานต่างๆ จากพระวิญญาณบริสุทธิ์

- โรม 12:1-8
- 1 โครินธ์ 12:1-31
- เอเฟซัส 4:1-16
- 1 เปโตร 4:7-11

ย้อนกลับไปดูที่ภาคผนวกของคู่มือนี้ อ่านข้อความเรื่องเดียวกันนี้ตามที่ได้มีการแปลไว้ในพระคัมภีร์ฉบับแอมพลีฟายด์(ฉบับที่ใช้ภาษาต่างๆ)

สำหรับภาคเพื่อการศึกษาต่อไป เราได้แบ่งของประทานต่างๆ ไว้ตามลำดับ โดยแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อใหญ่

- ของประทานพิเศษ
- ของประทานในการพูด
- ของประทานในการปรนนิบัติ

- หมายสำคัญของของประทาน

พระคัมภีร์ไม่ได้แบ่งแยกของประทานไว้เช่นนี้เราได้ทำขึ้นเพื่อที่จะช่วยคุณให้สามารถจดจำของ
 ประทานต่างๆ นานาเหล่านี้ได้ง่ายขึ้น

การจัดที่เหมาะสมของพระกาย

ในบทที่แล้วมีการอธิบายเรื่องความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเรื่องของประทานฝ่ายวิญญาณ
 ซึ่งมีมากมายแตกต่างกันไปนานาชนิดถึงแม้ว่าจะมีของประทานต่างๆ นานาแต่ของประทานทั้งหมด
 ทั้งสิ้นนั้นก็ล้วนแต่มาจากต้นกำเนิดอันเป็นแหล่งเดียวกัน แหล่งสำคัญนั้นก็คือจากพระวิญญาณ
 บริสุทธิ์ของพระเจ้า

พระองค์ทรงจัดหน้าที่เฉพาะในคริสตจักรไว้แล้วสำหรับผู้เชื่อแต่ละคน

“แต่พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์”

1 โครินธ์ 12:18

สมาชิกทุกคนมีหน้าที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงเลือกไว้สำหรับเขาเสมอโดยผ่านทางของประทานจาก
 พระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น เขาจึงสามารถกลายเป็นผู้ที่ได้รับการจัดเตรียม (ถูกจัดเตรียมโดยพระเจ้า)
 ให้ถึงพร้อมตามเป้าหมายพิเศษที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับเขาให้มีหน้าที่ในคริสตจักรของพระองค์

หากผู้เชื่อแต่ละคนมุ่งพัฒนาตนเองไปสู่จุดที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้ให้เขาและรวมทั้งการใช้ของ
 ประทานของพระเจ้าด้วยถ้าเป็นเช่นนั้นคริสตจักรก็ สามารถดำเนินไปอย่างราบรื่นทีเดียวพระเจ้า

ทรงเปรียบเทียบกับการทำงานของอวัยวะในร่างกายมนุษย์ซึ่งอวัยวะแต่ละอย่าง... จากตาไป
 จนถึงนิ้วเท้า... ทุกส่วนต่างรู้หน้าที่และปฏิบัติตามหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (1 โครินธ์
 12:1-31)

โปรดระลึกให้ได้ว่าขณะที่ท่านศึกษาของ ประทานฝ่ายวิญญาณเหล่านั้นนั้นของประทานแต่ละ
 อย่างย่อมมีความสำคัญเท่าเทียมกันในพระกายของพระคริสต์เช่นเดียวกับที่อวัยวะต่างๆ ของร่างกาย
 มนุษย์มีความสำคัญเท่าๆ กัน

**“และตราบเท่าแก่มือว่า “ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า” ก็ไม่ได้ หรือศีรษะจะว่าแก่เท้าว่า
 “ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า” ก็ไม่ได้**

ที่จริงอวัยวะที่เราเห็นว่าอ่อนแอ เราก็ขาดเสียไม่ได้”

1 โครินธ์ 12:21-22

ขณะที่ท่านศึกษาเรื่องของประทานฝ่ายวิญญาณโปรดจำไว้ด้วยว่าของประทานเหล่านั้นมิใช่
 ความสามารถที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติสิ่งเหล่านั้นคือความสามารถซึ่งมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ของ
 พระเจ้า เพื่อที่จะเตรียมผู้เชื่อทั้งหลายสำหรับการรับใช้ของคริสเตียน

หมายเหตุ - ในบทเรียนนี้และอีกสามบทเรียนต่อจากนี้ คำแนะนำสำคัญๆ ต่างมีให้ไว้ใน “เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป” ซึ่งอยู่ในรูปของการนำของประทานฝ่ายวิญญาณแต่ละอย่างมาอธิบายไว้ เราทำดั่งนี้ก็เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ในการที่คุณสามารถมีความรู้จากการศึกษาของคุณเองในของประทานแต่ละชนิด คุณจะได้รับความเข้าใจยิ่งขึ้นก่อนการก้าวไปสู่การศึกษาบทต่อไป

ของประทานพิเศษ

ของประทานฝ่ายวิญญาณหมวดแรกคือ ของประทานซึ่งเราจะใช้ชื่อว่า “ของประทานพิเศษ” เราใช้ชื่อนี้สำหรับเรียกของประทานเหล่านี้ เพราะว่าของประทานแต่ละอย่างนี้เป็นของประทานพิเศษสำหรับหน้าที่ของผู้มีตำแหน่งเป็นผู้นำในคริสตจักร

ตำแหน่งหน้าที่อันมีลักษณะเป็นผู้นำที่กล่าวถึงนี้ บางครั้งเรียกกันว่า “ตำแหน่งหน้าที่” ในงานของคริสตจักร หมายความว่า เป็นตำแหน่งซึ่งประกอบด้วยความรับผิดชอบ และเป็นหน้าที่ด้วย

ของประทานพิเศษ ในการเป็นผู้นำได้แก่

- เป็นอัครทูต
- เป็นผู้เผยพระวจนะ
- เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ
- เป็นศิษยาภิบาล
- เป็นอาจารย์

อัครทูต

“และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักรคือหนึ่งอัครทูต สองผู้เผยพระวจนะ สามครูบาอาจารย์ แล้วต่อไปจากนั้นก็ผู้กระทำการอันเป็นอิทธิฤทธิ์ ผู้รักษาโรค ผู้อุปการะ ผู้ครอบครอง และผู้รู้ภาษาแปลกๆ”

1 โครินธ์ 12:28

“ของประทานของพระองค์ก็คือ ให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์”

เอเฟซัส 4:11

อัครทูตคือบุคคลซึ่งมีความสามารถเป็นพิเศษในการพัฒนาและจัดตั้งคริสตจักรใหม่ๆ ในหลายๆ สถานที่ ซึ่งมีความแตกต่างกันออกไปทั้งในด้านทำเลและวัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนมีหน้าที่ดูแล ตรวจสอบ บริหาร เป็นนายนางของคริสตจักรจำนวนมากในฐานะผู้อำนวยการ

คำว่าอัครทูต หมายถึง “บุคคลผู้มีอำนาจทำงานแทนหรือบุคคลผู้มีหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำการสิ่งใดแทนด้วยอำนาจเต็ม และด้วยสิทธิอำนาจในอันที่จะกระทำการหนึ่งเพื่ออีกผู้หนึ่งหรืออีกฝ่ายหนึ่งได้” อัครทูตจึงมีสิทธิอำนาจพิเศษหรือมีความสามารถพิเศษในการแผ่ขยายเรื่องราวของข่าว

ประเสริฐออกไปจนทั่วทุกหนทุกแห่งในโลก โดยการบริหารพระกายอันประกอบด้วยผู้เชื่อให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้นเป็นลำดับ

ศัพท์สมัยใหม่ซึ่งใช้กันอยู่ในคริสตจักรปัจจุบัน สำหรับเรียกบุคคลซึ่งทำหน้าที่ของอัครทูตก็คือ มิชชันนารีและผู้ก่อตั้งคริสตจักร

พระคัมภีร์กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญที่แตกต่างกันสามประการในการเป็นอัครทูตและเรียกพระเยซูคริสต์ว่า ทรงเป็นอัครทูตด้วย

“เหตุฉะนั้นดูก่อนท่านพี่น้องธรรมิกชนผู้ตอบสนองด้วยกันกับเราในการที่พระเจ้าทรงเรียกจงนึกถึงอัครทูตและมหาบุโรหิตผู้ซึ่งเราเชื่อและรับนั้นคือพระเยซูพระองค์ทรงซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าผู้ได้ทรงแต่งตั้งพระองค์ไว้เหมือนอย่างโมเสสซื่อสัตย์ต่อชุมนุมชนอันเป็นครอบครัวของพระเจ้า”

ฮีบรู 3:1-2

สาวกทั้งสิบสองคนของพระเยซูก็ได้รับการเรียกว่า อัครทูตด้วย

“อัครทูตสิบสองคนนั้นมีชื่อดังนี้...” **มัทธิว 10:2**

สาวกสิบสองคนนั้นล้วนแต่มีตำแหน่งหน้าที่พิเศษเป็นรายบุคคลอัครสาวกทั้งหมดนั้นเป็นส่วนของการวางรากฐานของคริสตจักร ขณะที่อัครสาวกเหล่านั้นมีตำแหน่งหน้าที่พิเศษของตนเองซึ่งยังไม่มีผู้เชื่อคนใดเคยมีแต่ก็มีของประทานทั่วไปซึ่งเรียกว่า ของประทานการเป็นอัครทูตจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าแล้ว

“ของประทานของพระองค์ก็คือ ให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์”

เอเฟซัส 4:11

ตามเหตุผลและความเป็นจริงในบทเรียนนี้ พระเจ้าคือพระผู้ทรงเลือกสรรและจัดตั้งอัครสาวกของพระองค์ อัครสาวกเปาโลมีคำสนับสนุนยืนยันอีกดังนี้

“พระเจ้าทรงโปรดประทานโดยทางพระวิญญาณให้คนหนึ่งมีถ้อยคำประกอบด้วยสติปัญญาและให้อีกคนมีถ้อยคำประกอบด้วยความรู้ แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียวกัน”

1 โครินธ์ 12:8

พระคัมภีร์กล่าวถึงหมายสำคัญพิเศษซึ่งยืนยันว่า บุคคลใดมีของประทานในการเป็นอัครทูต ไว้ดังนี้

“แท้จริงลักษณะของอัครทูตก็ได้สำแดงให้ประจักษ์ในหมู่พวกท่านแล้วด้วยความเพียรโดยหมายสำคัญ โดยการอัศจรรย์ และโดยการอิทธิฤทธิ์”

2 โครินธ์ 12:12

“มีหมายสำคัญและการอัศจรรย์หลายอย่างซึ่งอัครทูตได้ทำด้วยมือของตนในหมู่”

ประชาชน”

กิจการ 5:12

คุณลักษณะพิเศษแห่งการเป็นผู้นำของ อัครทูตที่มีต่อบรรดาคริสตจักรต่างๆ มีกล่าวบรรยายไว้แล้วในหนังสือกิจการ

“มีบางคนลงมาจากแคว้นยูเดียได้สั่งสอนพวกพี่น้องว่า ถ้าไม่เข้าสุหนัตตามจารีตของโมเสสจะรอดไม่ได้ เมื่อมีการโต้แย้งและโต้เถียงกันระหว่างเปาโลและบารนาบัสกับคนเหล่านั้นมากมายแล้ว เขาทั้งหลายได้ตั้งเปาโลและบารนาบัสกับคนอื่นๆ ในพวกนั้นให้ขึ้นไปหารือกับอัครทูตและผู้ปกครองในกรุงเยรูซาเล็ม ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกันนั้น”

กิจการ 15:1-2

“เมื่อท่านเหล่านั้นได้เที่ยวไปตามเมืองต่างๆ ก็ได้ส่งหนังสือข้อตกลงของอัครทูตและผู้ปกครองในกรุงเยรูซาเล็ม มอบให้คนทั้งหลายทุกเมืองเพื่อให้ประพฤติตามคริสตจักรทั้งปวงจึงเข้มแข็งในความเชื่อ และคริสตชนมาชิกได้ทวีขึ้นทุก ๆ วัน”

กิจการ 16:4-5

อัครทูตทั้งหลายช่วยกันแผ่ขยายเรื่องราวข่าว ประเสริฐ โดยการจัดตั้งคริสตจักรขึ้นแล้วมอบหมายความเป็นผู้นำทางวิญญาณแก่คริสตจักร เหล่านั้นพร้อมทั้งฝึกให้มีหมายสำคัญพิเศษฝ่ายวิญญาณในการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าภายในคริสตจักรนั้นๆ ด้วย

การทรงเรียกก็ดี ความปรารถนาที่จะได้รับเลือก (ถูกเลือกโดยพระเจ้า) ให้เป็นอัครสาวกก็ดี สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นมาจากพระเจ้า

“เปาโลผู้เป็นอัครทูต(มิใช่มนุษย์แต่งตั้งหรือมนุษย์เป็นตัวแทนแต่งตั้งแต่พระเยซูคริสต์และพระบิดาเจ้าผู้ทรงโปรดให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายได้ทรงแต่งตั้ง)”

กาลาเทีย 1:1

ของประทานอันพิเศษ และเฉพาะเจาะจงเช่นนี้ปกติแล้วเป็นที่รู้จักกันดีในคริสตจักรท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่ในการส่งผู้ทำหน้าที่ของอัครสาวกไปยังแดนไกลในสถานที่อื่นๆ

“ในคราวนั้นในคริสตจักรที่อยู่ในเมืองอันท็อก มีบางคนที่เป็นผู้พยากรณ์และอาจารย์ มีบารนาบัสซีเมโอนที่เรียกว่า นิเกอร์กับลูสิัสชาวเมืองไซรินมานาเอนผู้ได้รับการเลี้ยงดูเติบโตขึ้นกับเฮโรดเจ้าเมือง และเซาโลเมื่อคนเหล่านั้นกำลังนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าและถืออดอาหารพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสสั่งว่า “จงตั้งบารนาบัสกับเซาโลไว้สำหรับการซึ่งเราเรียกให้เขาทำนั้น”

เมื่อถืออดอาหารอธิษฐาน และวางมือบนบารนาบัสกับเซาโลแล้ว เขาก็ใช้ท่านไป”

กิจการ 13:1-3

อัครสาวกมีความปรารถนาที่จะรับใช้ในสถานที่ซึ่งยังไม่มีใครเคยเข้าไปทำงานด้านข่าวประเสริฐ

“อันที่จริงข้าพเจ้าได้ตั้งเป้าไว้ว่า จะประกาศข่าวประเสริฐในที่ซึ่งไม่เคยมีใคร ออกพระนามพระคริสต์มาก่อน เพื่อข้าพเจ้าจะได้ไม่ถอยร่นบนรากฐานที่คนอื่นได้วางไว้ก่อนแล้ว

ตามคำที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า คนที่ไม่เคยได้รับคำบอกเล่าเรื่องพระองค์ก็จะได้เห็น และคนที่ไม่เคยได้ฟังจะได้เข้าใจ”

โรม 15:20-21

“เพื่อเราจะได้ประกาศข่าวประเสริฐในเขตที่อยู่นอกท้องถิ่นของพวกท่าน โดยไม่ได้โอ้อวดเรื่องการทำงานที่คนอื่นได้ทำไว้แล้วนั้น”

2 โครินธ์ 10:16

อัครสาวกควรเป็นบุคคลซึ่งพร้อมเสมอที่จะถ่อมใจลงในการปรับตัวเองให้เข้ากันได้กับผู้อื่น ไม่ว่าจะในด้านวัฒนธรรมประเพณี รูปแบบของการดำรงชีวิตทั้งนี้ก็เพื่อที่จะชนะใจของเขาเหล่านั้น เพื่อพระคริสต์

“เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้ามิได้อยู่ในบังคับของผู้ใด ข้าพเจ้าก็ยังยอมตัวเป็นทาสรับใช้คนทั้งปวง เพื่อจะได้ชนะใจคนมากยิ่งขึ้น

ต่อพวกยิวข้าพเจ้าก็เป็นยิวเพื่อจะได้พวกยิว ต่อพวกที่อยู่ใต้ธรรมบัญญัติข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนคนอยู่ใต้ธรรมบัญญัติ (แต่ตัวข้าพเจ้ามิได้อยู่ใต้ธรรมบัญญัติ) เพื่อจะได้คนที่อยู่ใต้ธรรมบัญญัตินั้น

ต่อคนที่อยู่นอกธรรมบัญญัติข้าพเจ้าก็เป็น คนนอกธรรมบัญญัติเพื่อจะได้คนที่อยู่นอกธรรมบัญญัตินั้น แต่ข้าพเจ้ามิได้อยู่นอกพระบัญญัติของพระเจ้าแต่อยู่ใต้พระบัญญัติแห่งพระคริสต์

ต่อคนอ่อนแอข้าพเจ้าก็เป็นคนอ่อนแอ เพื่อจะได้คนอ่อนแอข้าพเจ้ายอมเป็นคนทุกชนิดต่อคนทั้งปวง เพื่อจะช่วยเขาให้รอดได้บ้างโดยทุกวิถีทาง

ข้าพเจ้าทำอย่างนี้เพราะเห็นแก่ข่าวประเสริฐ เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีส่วนในข่าวประเสริฐนั้น”

1 โครินธ์ 9:19-23

อัครสาวกควรพัฒนาคริสตจักรด้วยการฝึกให้เขามีความเป็นผู้นำในทิศทางซึ่งเขาสามารถบริหารคริสตจักรของเขาเองสืบต่อไปได้ แม้ปราศจากอัครสาวกซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งแล้วก็ตาม

“ท่านทั้งสองได้ประกาศข่าวประเสริฐในเมืองนั้นและได้คนมาเป็นสาวกมาก จึงกลับไปยังเมืองซิลตรา เมืองอโคเนียม และเมืองอันทิโอก

กระทำให้อาใจของสาวกทั้งหลายถึอมั่นคงขึ้น เดือนเขาให้ดำรงอยู่ในพระศาสนาและสอนให้เขาเข้าใจว่า เราทั้งหลายจำต้องทนความยากลำบากจึงจะได้เข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า

ท่านทั้งสองได้เลือกตั้งผู้ปกครองสาวกไว้ในทุกคริสตจักร ได้อธิษฐานและถืออดอาหารฝากสาวกไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าที่เขาเชื่อถือนั้น”

กิจการ 14:21-23

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ได้เปิดเผยให้เราเห็นว่า การติดตามผลของการรับใช้และการเลี้ยงดูผู้มีความสมบูรณ์ในการเป็นผู้นำสำหรับคริสตจักรใหม่ๆ นั้นเป็นความรับผิดชอบสำคัญของอัครสาวก

การประทับตราหรือหลักฐานของประทานพิเศษของ อัครทูตนั้นก็คือผลของประทานฝ่ายวิญญาณซึ่งเกิดผลปรากฏชัดในชีวิตของผู้เชื่อคนอื่นๆ แทนตราซึ่งเป็นรอยประทับจริงๆ อัครสาวกเปาโลได้เคยเขียนไปหาคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ซึ่งท่านได้เคยบริหารงานอยู่ที่นั่น

“ถ้าข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครทูตในสายตาของคนอื่น ข้าพเจ้าก็ต้องเป็นอัครทูตในสายตาของท่าน เพราะพวกท่านคือตราตำแหน่งอัครทูตของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า”

1 โครินธ์ 9:2

ความสามารถในการเลี้ยงดูชุมชนของผู้เชื่อและ สามารถบริหารพวกเขาจัดตั้งขึ้นเป็นคริสตจักรอันเป็นพระกายได้นั้นแหละคือ ตราประทับของประทานในการเป็นอัครทูต

พระคัมภีร์ยังกล่าวเตือนไว้ถึงพวกอัครทูตเทียม ซึ่งเต็มไปด้วยความหลงกลวงแต่เราสามารถรู้จักเขาได้ก็โดยการพิจารณาการงานที่เขากระทำ

“เพราะคนอย่างนั้นเป็นอัครทูตเทียม เป็นคนงานที่หลงกลวงปลอมตัวเป็นอัครทูตของพระคริสต์”

การกระทำเช่นนั้นไม่แปลกประหลาดถึงขนาดนั้น ก็ยังปลอมตัวเป็นทูตแห่งความสว่างได้

เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นการแปลกอะไรที่คนรับใช้ของซาตานจะปลอมตัวเป็นคนรับใช้ของความชอบธรรม ภัยที่สุดของเขาจะเป็นไปตามการกระทำของเขา”

2 โครินธ์ 11:13-15

เพื่อศึกษาต่อ

พระคัมภีร์ใหม่ให้ตัวอย่างมากมายเกี่ยวกับบุคคลซึ่งมีของประทานในการเป็นอัครทูต จงใช้ข้ออ้างอิงเหล่านี้ค้นคว้าเพื่อศึกษาต่อ

- เปาโล	- กาลาเทีย 1:1
- แอนโดรนิคัสและจูเนีย	- โรม 16:7
- อปอลโล	- 1 โครินธ์ 4:6, 9
- ยากอบ	- กาลาเทีย 1:9
- อัครสาวกทั้งหมดของพระเยซู	- หนังสือพระกิตติคุณ, หนังสือกิจการ

ผู้เผยพระวจนะ

“และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักรคือ หนึ่งในอัครทูต สองผู้เผย

พระวจนะ สามครูบาอาจารย์ และต่อจากนั้นก็ยังมีผู้กระทำการอันเป็นอิทธิฤทธิ์ ผู้รักษาโรค ผู้อุปการะ ผู้ครอบครอง และผู้รู้ภาษาแปลกๆ”

1 โครินธ์ 12:28

“ของประทานของพระองค์ก็คือ ให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์”

เอเฟซัส 4:11

มีของประทานการเผยพระวจนะอยู่สองแบบ แบบแรกคือของประทานพิเศษในการเป็นผู้เผยพระวจนะ อีกแบบหนึ่งคือ การกล่าวคำอันเป็นของประทานแห่งการเผยพระวจนะ

โดยทั่วไปการเผยพระวจนะอ้างถึงการพูดหรือการกล่าวคำ ภายใต้การได้รับการดลใจพิเศษอย่างเฉพาะเจาะจงจาก พระเจ้าสิ่งนี้คือความสามารถอันเฉพาะเจาะจงเป็นพิเศษในการรับและสื่อความหมายข่าวสารของ พระเจ้าซึ่งส่งมาอย่างทันทีทันใดแก่ประชากรของพระองค์โดยฝ่ายการเจิมชำระจากอำนาจเบื้องบน เป็นการเปล่งเสียงแห่งถ้อยคำอันเป็นข้อความนั้นออกมาผ่านกล่องเสียง และหลอดลมของมนุษย์

เมื่อศึกษาจนถึงจุดนี้จำเป็นต้องมีการให้คำจำกัดความแก่สิ่งที่เรียกว่าของประทานพิเศษในการเป็นผู้นำในฐานะผู้เผยพระวจนะ เช่นเดียวกับของประทานในการกล่าวถ้อยคำแห่งการเผยพระวจนะ

แต่บุคคลหนึ่งจะไม่ใช่ผู้เผยพระวจนะเพียงเพราะว่าเขากล่าวถ้อยคำอันเป็นการเปิดเผยพระวจนะออกมา อัครสาวกเปาโลได้สั่งให้ทั้งคริสตจักรปรารภนาของประทานแห่งการเผยพระวจนะ

“จงมุ่งหาความรักและชวนชวยของประทานฝ่ายพระวิญญาณด้วยความจริงใจเฉพาะอย่างยิ่งการเผยพระวจนะ”

1 โครินธ์ 14:1

“เพราะว่าท่านเผยพระวจนะได้ทีละคน เพื่อให้ทุกคนได้ความรู้ และได้ความหนุนใจ”

1 โครินธ์ 12:29

ความแตกต่างระหว่างผู้เผยพระวจนะและการเผยพระวจนะมีปรากฏอยู่ในข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

“ครั้นรุ่งขึ้นอีกวันหนึ่งเราก็ลาไป และมาถึงเมืองซิทาเรีย เราก็เข้าไปบ้านของฟิลิป ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ซึ่งเป็นคนหนึ่งในจำพวกเจ็ดคนนั้น เราก็อาศัยอยู่กับท่าน

ฟิลิปมีบุตรหญิงพรหมจารีสี่คนซึ่งเป็นผู้ทำนายนครั้นเราอยู่ที่นั่นหลายวันแล้วมีชายผู้ทำนายนคนหนึ่งลงมาจากแคว้นยูเดียชื่อ อากาบัส

ครั้นมาถึงเราเขาก็เอาเครื่องคาดเอวของเปาโลผูกมือและเท้าของตนกล่าวว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสตั้งนี้ว่า “พวกยิวในกรุงเยรูซาเล็มจะผูกมัดคนที่เป็นเจ้าของเครื่องคาดเอวนี้แบบนี้มอบไว้ในมือของคนต่างชาติ””

กิจการ 21:8-11

ลูกสาวของฟีลิปมีของประทาน การกล่าวถ้อยคำแห่งการพยากรณ์ อากาบัส คือผู้เผยพระวจนะซึ่งมีไว้แต่เพียงเขามีความสามารถในการเผย พระวจนะเท่านั้นแต่เขายังมีตำแหน่งเป็นผู้นำในคริสตจักรด้วย

พระเจ้าทรงให้เขาให้มีบทบาทในการเป็นผู้นำในด้านการรับใช้ของเปาโลอากาบัสเป็นผู้ให้คำแนะนำฝ่ายวิญญาณเกี่ยวกับเรื่องซึ่งจะต้องเกิดขึ้นในเยรูซาเล็ม (กิจการ 21:11)

บุคคลเหล่านั้นซึ่งมีของประทานพิเศษในการเป็นผู้เผยพระวจนะนั้นมิใช่ว่าเขาจะมีความสามารถแต่เพียงเผยพระวจนะภายใต้การดลใจของ พระเจ้าเท่านั้นแต่เขายังมีสิทธิอำนาจในตำแหน่งในคริสตจักรด้วย

ความจริงข้อนี้มีข้อสนับสนุนและยืนยันอยู่ใน กิจการ 13:1-4 ซึ่งกล่าวว่า ผู้เผยพระวจนะก็ตีอาจารย์ก็ตีมี ความสามารถในการเป็นผู้นำอย่างเห็นได้ชัดในการจูงใจบารนาบัสและเขาโลในการรับใช้พิเศษซึ่งพระเจ้าได้ทรงเรียกให้ทั้งสองทำเช่นนั้น

ในพระคัมภีร์เดิมประชาชนพากันไปหาผู้เผยพระวจนะก็เพื่อขอคำแนะนำ ในสมัยนั้นของประทานจากการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ได้ถูกประทานลงมายังมนุษย์ การทรงสถิตของพระเจ้าอยู่ในห้องที่บริสุทธิ์ที่สุดเท่านั้น

เพราะเนื่องมาจากความตาย และการฟื้นคืนพระชนม์ขององค์พระเยซูคริสต์บัดนี้เราจึงได้รับพระกรุณาคุณให้ สามารถเข้าเฝ้าจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าได้ของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ประทาน แก่เรามานานแล้วดังเช่นที่คุณได้เรียนรู้ในบทเรียนก่อนหน้าหนึ่งในวัตถุประสงค์ของพระองค์ก็คือ เพื่อเป็นเครื่องนำทาง

“เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำผู้ใด ผู้นั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า”

โรม 8:14

ไม่มีความจำเป็นใดๆอีกแล้วที่เราจะต้องไปหาผู้เผยพระวจนะเพื่อจะขอรับคำปรึกษาแนะนำฝ่ายวิญญาณเพราะ นี่คือนั่น ในหลายหน้าหน้าที่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของผู้เชื่อฉะนั้นผู้เชื่อแต่ละคนควรเรียนรู้วิธีที่จะได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณของพระเจ้า

พระคัมภีร์ใหม่ไม่มีบันทึกเกี่ยวกับกรณีที่ผู้เชื่อไปแสวงหาคำปรึกษาแนะนำจากผู้เผยพระวจนะหลังจากที่พระเจ้าได้ทรงประทานของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เราแล้ว

แต่พระเจ้ายังคงใช้ของประทานนี้ เพื่อที่จะยืนยันคำแนะนำซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานแก่ผู้เชื่อผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว นี่คือนั่นที่เกิดขึ้นในกรณีของอากาบัสกับเปาโล

เปาโลทราบเรียบร้อยแล้วว่าตัวท่านต้องไปยังกรุงเยรูซาเล็มการเผยพระวจนะของอากาบัส

ได้เปิดเผยสิ่งซึ่งจะต้องเกิดขึ้นกับท่านที่นั่นไม่ใช่การเผยพระวจนะซึ่งเป็นการนำทางว่าเปาโลจะต้องไปสู่กรุงเยรูซาเล็มหรือไม่ต้องไป

ถ้อยคำซึ่งกล่าวโดยผู้เผย พระวจนะภายใต้การดลใจของอำนาจจากเบื้องบนเรียกว่าคำเผย พระวจนะการเผยพระวจนะ หมายถึงการประกาศถ้อยคำที่มาจากพระเจ้าที่เปิดเผย ซึ่งเป็นการหนุนใจ การทำให้เกิดความจำเริญขึ้นและเป็นการปลอบใจ

“ฝ่ายผู้ที่เผยพระวจนะนั้น พุดกับมนุษย์ทำให้เขาเจริญขึ้นเป็นที่หนุนจิตชูใจ”

1 โครินธ์ 14:3

การรับใช้ด้านการเผย พระวจนะมิใช่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เชื่อโดยการทำให้ผู้เชื่อจำเริญขึ้นเท่านั้นแต่ยังสามารถเกิดประโยชน์แก่ ผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอดด้วยการเผยพระวจนะสามารถทำให้ผู้เชื่อสำนึกบาปได้ และเป็นสาเหตุให้พวกเขากลับใจมาหาพระเจ้า

“แต่ถ้าทุกคนเผย พระวจนะคนที่ไม่เชื่อหรือคนที่ไม่ถึงเข้ามาทุกคนก็จะทำให้เขารู้สึกสำนึก และทำให้เขาพิจารณาจิตใจของตนเอง

ความลับที่ซ่อนอยู่ในใจของเขาจะเด่นชัดขึ้น เขาก็จะกราบลงนมัสการพระเจ้ากล่าวว่า พระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกท่านอย่างแน่นอน”

1 โครินธ์ 14:24-25

เป้าหมายหนึ่งในวัตถุประสงค์หลายประการของผู้เผยพระวจนะก็คือเพื่อที่จะนำผู้คนให้เกิดการกลับใจ

“แต่พระองค์ยังทรงใช้ผู้เผย พระวจนะมาท่ามกลางเขานำเขาให้กลับมายังพระเจ้าคนเหล่านี้เป็นพยานปรักปรำเขา แต่เขาไม่ยอมฟัง”

2 พงศาวดาร 24:19

พระคัมภีร์เอ่ยถึงการเผยพระวจนะในฐานะเป็นของประทานอันยิ่งใหญ่และสมควรเป็นที่น่าปรารถนามากยิ่งกว่า ของประทานการพูดภาษาแปลกๆ

“จงมุ่งหาความรักและชวนชวายเป็นประธาน ฝ่ายพระวิญญาณด้วยจริงใจเฉพาะอย่างยิ่งการเผยพระวจนะ

เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดภาษาแปลกๆ ได้ไม่ได้พุดกับมนุษย์แต่ทูลต่อพระเจ้าเพราะว่าไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจได้ แต่เขาพูดเป็นความล้าลึกฝ่ายวิญญาณ

ฝ่ายผู้ที่เผยพระวจนะนั้น พุดกับมนุษย์ทำให้เขาเจริญขึ้น เป็นที่หนุนจิตชูใจ”

1 โครินธ์ 14:1-3

การเผยพระวจนะจะไม่มีวันมาแทนที่ พระวจนะของพระเจ้าที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ได้ พระคัมภีร์กล่าวว่าการเผยพระวจนะมีวันหยุดและสูญสิ้น แต่พระวจนะของพระเจ้าจะคงทนอยู่ตลอดไป

“ความรักไม่มีวันสูญสิ้นแม้ การเผยพระวจนะก็จะเสื่อมสูญไปแม้การพูดภาษาแปลกๆ นั้นก็จะมีเวลาเลิกกัน แม้วิชาความรู้ก็จะเสื่อมสูญไป”

1 โครินธ์ 13:8

“แต่พระวจนะของพระเจ้ายังยืนอยู่เป็นนิตย์ พระวจนะนั้นคือข่าวประเสริฐที่ได้ประกาศให้ท่านทั้งหลายทราบแล้ว”

1 เปโตร 1:25

พระคัมภีร์กล่าวเตือนเรื่องผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ มัทธิว 24:11, 24, มาระโก 13:22 บุคคลที่มีชื่อว่า “ผู้เผยพระวจนะเท็จ” จะปรากฏชัดเจนในเหตุการณ์ต่างๆ อันเป็นอวสานของโลก (วิวรณ์ 13:11-17, 16:13, 19:20, 20:10)

เพราะว่ามีผู้เผยพระวจนะเท็จ พระวจนะของพระเจ้าจึงมีวิธีการต่างๆ นานาที่จัดเตรียมไว้ เพื่อที่จะชั้นสุดตรการเผยพระวจนะที่แท้จริง ท่านสามารถรู้จักสิ่งเหล่านั้นได้โดย

1. ความผิดพลาดในหลักข้อเชื่อ

“และเราทุกคนมีของประทานที่ต่างกันตาม พระคุณที่ได้ประทานให้แก่เราคือถ้าเป็นการเผยพระวจนะก็จงเผยตามกำลังของความเชื่อ”

โรม 12:6

วลีที่ว่า “ตามกำลังความเชื่อ” หมายความว่า ตามความผูกพันที่ถูกต้องเหมาะสมกับความเชื่อ วิธีที่จะรู้ว่าเป็นการเผย พระวจนะที่แท้จริงก็คือดูว่ามันเป็นไปตามหลักคำสอนเบื้องต้นอันเป็นพื้นฐานของความเชื่อแบบคริสเตียนซึ่งมีเปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์หรือไม่

ยกตัวอย่างเช่น ผู้เผยพระวจนะเท็จไม่ยอมรับความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์

“แต่เราได้มีคนทีปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะเกิดขึ้นในชนชาตินั้นเช่นเดียวกับที่จะมีผู้สอนผิดเกิดขึ้นในพวกท่านทั้งหลายซึ่งจะลอบเอามิจฉลัทธิอันจะให้ถึงความพินาศเข้าเสี้ยมสอน จนถึงกับปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงไถ่เขาไว้ ซึ่งจะทำให้เขาพินาศโดยเร็วพลัน

จะมีคนหลายคนประพฤติชั่วตามอย่างเขาและเพราะคนเหล่านั้นเป็นเหตุทางของ สัจจะจะถูกกล่าวร้าย

และด้วยใจโลกเขาจะกล่าวตลบตะแลงคำกำไรจากท่านทั้งหลายการลงโทษคนเหล่านั้นที่ได้ถูกพิพากษานานมาแล้วจะไม่เนิ่นช้า และความวิบัติจะเกิดกับเขาก็หาสลายไปไม่”

2 เปโตร 2:1-3

ผู้เผยพระวจนะเท็จสอนเรื่องความถูกต้องทางเพศ อย่างอหิวาต์และมีการยกโทษความผิดบาปได้

“และด้วยใจโลกเขาจะกล่าวตลบตะแลงคำกำไรจากท่านทั้งหลาย...”

2 เปโตร 2:3

ผู้เผยพระวจนะเท็จพยายามทุกวิถีทางที่จะจูงใจผู้คนให้หันหนีออกจากการเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 13:15) การเผยพระวจนะในรูปแบบผิดๆ นี้มิใช่เรียกว่าตามกำลังของความเชื่อแบบคริสเตียน

2. หมายถึงซึ่งเป็นการล่อลวง

ผู้เผยพระวจนะเท็จล่อลวงผู้คนด้วยหมายสำคัญการอัศจรรย์แบบปฏิหารย์

“ผู้เผยพระวจนะปลอมหลายคนจะเกิดขึ้น และล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไป ด้วยว่าจะมี พระคริสต์เทียมเท็จและผู้ทำนายเทียมเท็จหลายคนเกิดขึ้นทำหมายสำคัญอันใหญ่และการอัศจรรย์ล่อลวง แม้ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้หลง ถ้าเป็นไปได้”

มัทธิว 24:11, 24

3. ผลที่ชั่วร้าย

เหตุการณ์อันเป็นผลปรากฏออกมาใน ฝ่ายวิญญาณคือหลักฐานชัดเจนของการรับใช้อันเป็นข้อทดสอบได้อย่างแท้จริง

“ท่านทั้งหลายจงระวังผู้เผยพระวจนะเท็จที่มาหาท่านนุ่งห่มดุกแคะแต่ภายในเขาร้าย กาจดุจหมาป่า

ท่านจะรู้จักเขาได้ด้วยผลของเขาผลของมันเก็บได้จากต้นไม่มีหนามหรือว่าผลมะเดื่อ นั้นเก็บได้จากพืชหนาม”

มัทธิว 7:15-16

ในบทที่ 11 ท่านได้ศึกษาเรื่องผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้คือคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณ ซึ่งผู้เผยพระวจนะที่แท้จริงจะต้องมี

4. ข้อแอบอ้างผิดๆ

ผู้เผยพระวจนะคนใดอ้างตนเองว่าเป็นของเบื้องบน หรือมีสภาพเดียวกันกับพระคริสต์เขาก็คือผู้เผยพระวจนะเท็จ

“ในเวลานั้นถ้าผู้ใดจะบอกพวกท่านว่า “แน่ะ พระคริสต์อยู่ที่นี้” หรือ “อยู่ที่โน่น” อย่าได้เชื่อเลย

ด้วยว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้ทำนายเทียมเท็จหลายคนเกิดขึ้นทำหมายสำคัญอันใหญ่ และการอัศจรรย์ล่อลวงแม้ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้หลง ถ้าเป็นไปได้”

มัทธิว 24:23-24

5. คำเผยพระวจนะนั้นไม่สำเร็จเป็นความจริง

ข้อทดสอบสุดท้ายซึ่งจะสามารถชี้ชัดว่าเป็นผู้เผยพระวจนะที่แท้จริงหรือไม่ก็คือรอให้คำเผยพระวจนะของเขาผ่านระยะเวลาที่ระบุไว้แล้วไม่เป็นจริงตามนั้น

“แต่ผู้เผยพระวจนะคนใดบังอาจกล่าวคำในนามของเราซึ่งเรามีได้บัญชาให้กล่าวหรือผู้นั้นกล่าวในนามของพระอื่น ผู้เผยพระวจนะนั้นต้องมีโทษถึงตาย

และถ้าท่านนึกในใจว่า “ทำอย่างไรเราจึงจะรู้พระวจนะที่พระเจ้ายังมีได้ตรัสนั้นได้”

เมื่อผู้เผยพระวจนะกล่าวคำในพระนามของพระเจ้าถ้ามิได้เป็นไปจริงตามถ้อยคำของผู้กล่าวถ้อยคำนั้นมิได้เป็นพระวจนะที่พระเจ้าตรัสผู้เผยพระวจนะนั้นบังอาจกล่าวเองท่านทั้งหลายอย่าเกรงกลัวเขาเลย”

เฉลยธรรมบัญญัติ 18:20-22

เพื่อศึกษาต่อ

ผู้เผยพระวจนะอาจมาจากแหล่งกำเนิดที่แตกต่างกันสามประการ

- วิญญาณของมนุษย์ - เยเรมีย์ 23:16, เอเสเคียล 13:2,3
- วิญญาณชั่วและวิญญาณมูสา - อิสยาห์ 8:19-20, 1 พงศ์กษัตริย์ 22:22, มัทธีว 8:29, กิจการ 16:17
- พระวิญญาณบริสุทธิ์ - 2 ซามูเอล 23:2, เยเรมีย์ 1:9, กิจการ 19, 21:11

นี่คือเหตุผลว่าทำไมเราจึงต้องวินิจฉัยคำเผยพระวจนะ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะทราบให้ได้และบ่งชี้ว่า คำเผยพระวจนะเหล่านั้นมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ใช่หรือไม่

พระคัมภีร์ได้ให้ตัวอย่างไว้มากมายในเรื่องผู้เผยพระวจนะ ในพระคัมภีร์เดิมซึ่งมีไว้เพื่อจะศึกษาให้เพิ่มพูนความรู้ และความเข้าใจของคุณในเรื่องของผู้เผยพระวจนะและในเรื่องของประทานการเผยพระวจนะ

ขณะที่คุณศึกษาข้อพระคัมภีร์อ้างอิงเหล่านี้จงพยายามหาข้อแตกต่างระหว่างบุคคลผู้มีของประทานฝ่ายวิญญาณในการเป็นผู้เผยพระวจนะ (มีความเป็นผู้นำ) กับบุคคลซึ่งมีของประทานการเผยพระวจนะ

ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิม

อับราฮัม	- ปฐมกาล 20:7	เอเฟราอิม	- โฮเซยา 9:8
โมเสส	- เฉลยธรรมบัญญัติ 34:9	โยเอล	- กิจการ 2:16
ฮาบากุก	- ฮาบากุก 1:1	เยเรมีย์	- เยเรมีย์ 1:5
อิสยาห์	- 2 พงศ์กษัตริย์ 19:2	กาด	- 1 ซามูเอล 22:15
มีคาห์	- มัทธีว 2:5-6	เศคาริยาห์	- เศคาริยาห์ 1:1
โฮเซยา	- มัทธีว 21:15	อาหิยาห์	- 1 พงศ์กษัตริย์ 11:29
ซามูเอล	- 1 ซามูเอล 3:20	อาโมส	- กิจการ 7:42-43
เยชู	- 1 พงศ์กษัตริย์ 16:7	เซไมอาห์	- 2 พงศาวดาร 12:5
นาธาน	- 2 ซามูเอล 7:2	เอลีซา	- 1 พงษ์กษัตริย์ 19:16
มีคา야ห์	- 12 พงษ์กษัตริย์ 22:7-8	เอลียาห์	- 1 พงษ์กษัตริย์ 18:22
โยนาห์	- 2 พงษ์กษัตริย์ 14:25	ฮักกัย	- ฮักกัย 1:1
อิดโด	- 2 พงศาวดาร 13:22	ดาวิด	- กิจการ 2:29-30
อัสเซอร์	- เยเรมีย์ 28:1	อาโรน	- อพยพ 7:1

เอเสเคียล - เอเสเคียล 2:1-5	อาซารียาห์ - 2 พงศาวดาร 15:8
ฮานานียาห์ - เยเรมีย์ 28:17	โอบัด - 2 พงศาวดาร 15:8
ดาเนียล - มัทธิว 24:15	อาสาฟ - สดุดี 78:2
บาลาอัม - 2 เปโตร 2:15-16	

ผู้เผยพระวจนะสตรีในพระคัมภีร์เดิม

มีเรียม - อพยพ 15:0
เดโบราห์ - ผู้วินิจฉัย 4:4
ฮุดดา - 2 พงษ์กษัตริย์ 22:14
โนอาติยาห์ - เนหะมีย์ 6:14
ภรรยาของอิสยาห์ - อิสยาห์ 8:3

ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์ใหม่

พระเยซู - มัทธิว 21:11
ยอห์นผู้ให้บัพติศมา - มัทธิว 11:7-11
อากาบัส - กิจการ 11:27-28, 21:10
ยูดาส - กิจการ 15:32
ซิลาส - กิจการ 15:32
ผู้นำหลายคนในเมืองอันทิโอก - กิจการ 13:1

ผู้เผยพระวจนะสตรีในพระคัมภีร์ใหม่

อันนา - ลูคา 2:36
ลูกสาวของฟีลิป - กิจการ 21:8-9

จงศึกษาหัวข้อสำคัญสำหรับการใช้ของประทานในการเผยพระวจนะ.. ขณะที่คริสตจักรมีการประชุมร่วมกัน 1 โครินธ์ 14:29-31

ผู้ประกาศ

ผู้ประกาศคือ ผู้ที่มีความสามารถพิเศษพร้อมที่จะแบ่งปันเรื่องราวของข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อด้วยวิธี ซึ่งต้องมีการตอบข้อซักถามแก่ชายและหญิงจนเขากลายมาเป็นสมาชิกร่วมรับผิดชอบอยู่ในพระกายเดียวกันของพระคริสต์ ความหมายของคำว่า “ผู้ประกาศ” คือ “บุคคลผู้นำข่าวดีมาให้”

คำว่าผู้ประกาศปรากฏอยู่สามครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ในเอเฟซัสคำว่าผู้ประกาศปรากฏอยู่เป็นหนึ่งในรายชื่อของบุคคลซึ่งมีของประทานพิเศษ

“ของประทานของพระองค์ก็คือ ให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์”

เอเฟซัส 4:11

ทิโมธีถูกกำชับให้ทำงานในการเป็นผู้ประกาศ

“แต่ท่านจง หนักแน่นมั่นคง จงอดทนต่อความทุกข์ยากลำบากจงทำหน้าที่ของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และจงกระทำพันธกิจบริการของท่านให้สำเร็จ”

2 ทิโมธี 4:5

ถึงแม้ว่าผู้เชื่อทุกคนจำเป็นต้อง “ทำหน้าที่ของการเป็นผู้ประกาศ” ด้วยและจำเป็นต้องแบ่งปันข่าวประเสริฐกับผู้อื่นที่ตนเองรู้จักเกี่ยวข้อง พระเจ้ายังทรงให้ของประทานพิเศษมาอีกคือของประทานในการเป็นผู้ประกาศ

ฟิลิป คือ สาวกผู้หนึ่งซึ่งมีของประทานฝ่ายวิญญาณในด้านการเป็นผู้ประกาศ

“ฝ่ายบิดาของปู่ปลือันนั้นนอนป่วยอยู่เป็นไข้ และเป็นบิดเปาโลจึงเข้าไปหาท่าน อธิษฐานแล้ววางมือบนท่านรักษาให้หาย” **กิจการ 28:8**

โดยความเป็นจริง ฟิลิปคือสาวกคนเดียวเท่านั้นในพระคัมภีร์ใหม่ที่ถูกระบุให้เป็นผู้ประกาศแนวโน้มของเขาที่มีต่อของประทานด้านนั้น เราสามารถมองเห็นได้ชัดตั้งแต่เริ่มแรกที่เขา มีประสบการณ์กับพระคริสต์ กล่าวคือ ภายหลังจากที่เขาพบพระเยซูแล้วสิ่งแรกที่เขากะทำนั้นคือการไปแบ่งปันข่าวดีนี้กับนาธานาเอล

“พวกคนต่างชาตินั้นจึงหาฟิลิป ซึ่งมาจากหมู่บ้านเบธไซดาในแคว้นกาลิลีแล้วพูดกับเขาว่า “ท่านเจ้าข้า พวกข้าพเจ้าจะใคร่เห็นพระเยซู”

ฟิลิปจึงไปบอกอันดรูว์ แล้วอันดรูว์กับฟิลิปจึงไปทูลพระเยซู

ฟิลิปก็ได้รับเลือกให้เป็นอัครสาวกคนหนึ่งด้วย (มัทธิว 10:3) และได้ร่วมประชุมที่ห้องชั้นบนเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสด็จลงมาด้วย

ฟิลิปถูกแต่งตั้งไว้ในฐานะมัคนายก (กิจการ 6:16) แต่ทว่าเขาได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้าให้

อยู่ในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐของพระองค์ (เอเฟซัส 4:11-12)

เพื่อศึกษาต่อ

การศึกษาต่อด้านการรับใช้ของฟิลิปจะช่วยขยายความรู้ของท่านในเรื่องของประทานพิเศษของการเป็นผู้ประกาศ

- เรื่องราวเกี่ยวกับการประกาศข่าวประเสริฐของท่าน - กิจการ 8:35
- การปลดปล่อยคนจากผีมาร การอัศจรรย์และหมายสำคัญต่างๆ การหายโรค - กิจการ 8:38
- การให้บังเกิดมาแก่ผู้เชื่อ - กิจการ 8:12, 36-38
- การเทศนา (เรื่องราวอาณาจักรของพระเจ้า) กิจการ 8:12
- บ้านซึ่งถูกจัดไว้เป็นระเบียบในการต้อนรับธรรมิกชน - กิจการ 21:8-9
- การเดินทางเพื่อไปเผยแผ่ข่าวประเสริฐ - กิจการ 8:4-5, 26, 40

- ความสามารถในการจูงใจคนหมู่มาก - กิจการ 8:6
- ชาวประเสริฐที่ทรงอำนาจก่อให้เกิดความปลื้มปิติอย่างใหญ่หลวงทั่วทั้งเมืองและแคว้น
น้อยใหญ่ใกล้เคียง - กิจการ 8:8
- ประกาศข่าวประเสริฐพาคนรับเชื่อเป็นรายบุคคล - กิจการ 8:27-38
- ได้รับการทรงนำโดยพระเจ้า - กิจการ 8:26, 39
- เต็มไปด้วยความรู้เรื่องพระวาระของพระเจ้า - กิจการ 8:30-35
- มีชื่อเสียงโดยการรับใช้ที่มีประสิทธิภาพและได้รับการตอบสนองจากประชาชน -
กิจการ 8:5-6, 8, 12, 35-39

ศิษยาภิบาล

“ของประทานของพระองค์ ก็คือให้บางคนเป็นอัครทูตบางคนเป็น ผู้เผยแพร่นำข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์”

เอเฟซัส 4:11

ศิษยาภิบาล คือ ผู้นำซึ่งทำหน้าที่ประจำ เป็นผู้มีความรับผิดชอบเป็นระยะเวลานานกว่าใคร ต้องอุทิศเวลาส่วนตัวให้มากที่สุด เพื่อสงครามฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อหมู่มากที่อยู่ในความรับผิดชอบทั้งหมด

นี่เป็นเพียงคำจำกัดความส่วนเดียวที่พระคัมภีร์ใหม่ฉบับคิง เจมส์ หมายถึงเมื่อมีการนำคำว่า “ศิษยาภิบาล” มาใช้ ส่วนคำเดียวกันนี้ในภาษากรีกตามความเป็นจริงแล้ว “ศิษยาภิบาล” แปลว่า ผู้เลี้ยง ผู้ดูแล ผู้อภิบาลผู้ให้ความอารักขาแก่ฝูงแกะ (แรกเริ่มเดิมที่มีการเขียนชื่อพระคัมภีร์ใหม่ด้วยภาษากรีก)

เพราะว่าคำๆ นั้น หมายถึง ผู้เลี้ยงแกะ ศิษยาภิบาลจึงจำเป็นต้องมีหน้าที่เช่นเดียวกัน และต้องปฏิบัติตามตัวอย่างซึ่งตั้งไว้โดยพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระองค์เองก็ทรงอยู่ในฐานะ “ศิษยาภิบาล” หรือ “ผู้เลี้ยงแกะ” ของประชาชนด้วย

“ขอพระเจ้าแห่งสันติสุข ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าของเราเป็นขึ้นมาจากความตาย คือผู้ทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดีเลิศ”

ฮีบรู 13:20

“เพราะว่าท่านทั้งหลาย เป็นเหมือนแกะที่พลัดฝูงไปแต่บัดนี้ได้กลับมาหาพระผู้เลี้ยงและผู้พิทักษ์วิญญาณจิตของท่านทั้งหลายแล้ว”

1 เปโตร 2:25

พระเยซูก็ทรงเอ่ยถึง พระองค์เองว่าทรงอยู่ในฐานะผู้เลี้ยงแกะที่ดีด้วยและทรงระบุรายการซึ่งเป็นหน้าที่รับผิดชอบของผู้เลี้ยงแกะไว้ใน ยอห์น 10:1-8

พระคัมภีร์อ้างถึงคุณลักษณะอันสมควรแก่ตำแหน่งของผู้ปกครองดูแลคริสตจักรไว้อย่างไม่มีที่ติ (1 ทิโมธี 3) หลายคนเชื่อว่านี่คือคุณสมบัติเดียวกันกับที่ศิษยาภิบาลควรจะมีด้วยเพราะเนื่องด้วย

เหตุผลในข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้กล่าวไว้โดยพระเยซูคริสต์

“เพราะว่าท่านทั้งหลาย เป็นเหมือนแกะที่พลัดฝูงไปแต่บัดนี้ได้กลับมาหาพระผู้เลี้ยง และผู้พิทักษ์วิญญาณจิตของท่านทั้งหลายแล้ว”

1 เปโตร 2:25

คุณสมบัติฝ่ายวิญญาณ ที่จำเป็นต้องมีของผู้ปกครองดูแลคริสตจักรผู้ใหญ่หรือผู้อาวุโสและมัคนายกซึ่งล้วนแต่ เป็นตำแหน่งซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้นำในคริสตจักรยุคแรกนั้นและซึ่งเป็นคุณสมบัติ ในฐานะศิษยาภิบาลของคริสตจักร โปรดศึกษาสิ่งเหล่านี้อีกใน 1 ทิโมธี 3:1-13

ความรับผิดชอบ นานาประการของศิษยาภิบาลคนหนึ่งนั้นเป็นไปในด้านการเลี้ยงดูฝ่ายจิต วิญญาณด้วยพระวจนะของพระเจ้า และจะต้องกระทำให้สำเร็จด้วยแรงจูงใจในทางที่ถูกต้องเหมาะสม มิใช่เพียงเพราะเห็นว่างานที่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินเท่านั้น

“ท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี และจงรักษาฝูงแกะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งท่านไว้ให้เป็นผู้ดูแล และเพื่อจะได้ปกครองคริสตจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่พระองค์ทรงได้มา ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง”

กิจการ 20:28

“จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่ในความดูแลของท่าน มิใช่ด้วยความฝืนใจแต่ด้วยความเต็มใจ มิใช่ด้วยการเห็นแก่ทรัพย์สิ่งของที่ได้มาโดยทุจริตแต่ด้วยใจเลื่อมใส และมิใช่เหมือนเป็นเจ้านายที่ข่มขู่ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ แต่เป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะนั้น และเมื่อพระผู้เลี้ยงยิ่งใหญ่จะเสด็จมาปรากฏ ท่านทั้งหลายจะรับศักดิ์ศรีเป็นมงกุฎที่ร่วงโรยไม่ได้เลย”

1 เปโตร 5:2-4

คำว่า “ศิษยาภิบาล” ถูกใช้ในพระคัมภีร์เดิมเฉพาะเพียงในหนังสือเยเรมีย์เท่านั้นในนั้น พระเจ้าทรงตั้งเตือนเป็นพิเศษโดยเจาะจงที่ตัวศิษยาภิบาลว่า

“บุโรหิตทั้งหลายมิได้กล่าวว่า “พระเจ้าประทับที่ไหน”คนเหล่านั้นที่แกล้งธรรมไม่รู้ จักเรา บรรดาผู้ปกครองทรยศก็ทรยศต่อเรา”

เยเรมีย์ 2:8

“ผู้เลี้ยงแกะเป็นอันมากได้ทำลาย สนวนอู่นของเราเสียเขาทั้งหลายได้เหยียบย่ำ ส่วนของเราลงเขาทั้งหลายได้กระทำส่วนอันพึงใจของเรา กลายเป็นถิ่นทุรกันดารที่ร้างเปล่า”

เยเรมีย์ 12:10

“พระเจ้าตรัสว่า “วิบัติจงมีแก่ผู้เลี้ยงแกะผู้ทำลายและกระจายแกะของลานหญ้าของเรา” เพราะฉะนั้นพระเยซูคริสต์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสกับผู้เลี้ยงแกะผู้ดูแลประชากรของเราดังนี้ว่า “เจ้าทั้งหลายได้กระจายฝูงแกะของเราและได้ขับไล่มันไปเสีย และเจ้ามิได้เอาใจใส่มัน” พระเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด เราจะเอาใจใส่เจ้าเพราะการกระทำที่ชั่วของเจ้า”

เยเรมีย์ 23:1-2

เพื่อศึกษาต่อ

จงศึกษาคุณลักษณะ และคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับการเป็นผู้ปกครองดูแลคริสตจักรหรือ
ม้านายกในคริสตจักรใน 1 ทิโมธ 3:113 สิ่งเหล่านี้บันทึกไว้เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับบุคคลซึ่งมี
หน้าที่รับใช้ในฐานะศิษยาภิบาล

จงศึกษาบุคคลลักษณะนานาประการ ของพระเยซูคริสต์ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นพระ
ผู้เลี้ยงที่ดี ซึ่งมีรายละเอียดให้ไว้ใน ยอห์น 10:1-8

อาจารย์

**“ของประทานของพระองค์ ก็คือให้บางคนเป็นอัครทูตบางคนเป็นผู้เผยแผ่ข่าว
ประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์”**

เอเฟซัส 4:11

อาจารย์คือ ผู้เชื่อซึ่งมีความสามารถพิเศษในการสื่อความหมายพระวจนะคำของพระเจ้าได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพด้วยวิธีที่ผู้อื่นเรียนรู้และนำเอาสิ่งที่ได้รับการสอนนั้นไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริง

การสอนย่อมเกี่ยวเนื่องกับการฝึกฝนมิใช่เพียงแต่ถ่ายทอดรายละเอียดอันเป็นเนื้อหาสาระเท่า
นั้น

พระคัมภีร์บันทึกว่า

**“และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักรคือหนึ่งอัครทูต สองผู้เผยพระวจนะ
สามครูบาอาจารย์”**

1 โครินธ์ 12:28

“ถ้าเป็นการปรนนิบัติก็จงปรนนิบัติ ถ้าเป็นการสั่งสอนก็จงสั่งสอน”

โรม 12:7

มิใช่ผู้เชื่อทุกคนจะได้รับของประทานพิเศษในการสอน เปาโลถามว่า

“.....ทุกคนเป็นอาจารย์หรือ”

1 โครินธ์ 12:9

คำตอบของท่านซึ่งเฉลยต่อคำถามนี้ก็คือ “ไม่ใช่” เพราะพระเจ้าให้ของประทานพิเศษในการ
สอนแก่คนบางคนเท่านั้น

**“ทุกคนเป็นอัครทูตหรือ ทุกคนเป็นผู้เผยพระวจนะหรือ ทุกคนเป็นครูบาอาจารย์หรือ
ทุกคนกระทำการอันเป็นอิทธิฤทธิ์หรือ”**

1 โครินธ์ 12:29

ของประทานพิเศษ ในการเป็นอาจารย์นั้นแตกต่างจากของประทานในการพูดสั่งสอนเช่นเดียว

กับการเป็นผู้เผยพระวจนะแตกต่างจากของประทานในการกล่าวถ้อยคำแห่งการเผยพระวจนะ

คุณคงจะระลึกได้ว่ามีอยู่แล้วใน กิจการ 13:114 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า..อาจารย์...เป็นตำแหน่งที่มีหน้าที่ในระดับผู้นำ (เช่นเดียวกับผู้เผยพระวจนะ) เช่นในการจูงใจและแนะนำเรื่องการรับใช้ของเปาโลกับบาร์นาบัส

ผู้เชื่อทุกคนไม่มีของประทานพิเศษในการสอน หรือของประทานในการสั่งสอนแต่ผู้เชื่อทุกคนก็มีความจำเป็นต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการสอนเรื่องราวอันเป็นพื้นฐานของข่าวประเสริฐด้วย

“ถึงแม้ว่าขณะนี้ ท่านทั้งหลายควรจะเป็นครูได้แล้วแต่ท่านก็ต้องให้คนอื่นสอนท่านอีกในเรื่องหลักธรรมเบื้องต้นแห่งพระวจนะของพระเจ้าท่านยังต้องกินน้ำนมไม่ใช่อาหารแข็ง”

ฮีบรู 5:12

ผู้เชื่อที่เจริญเติบโตจนเป็น ผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณแล้วทุกคนจำเป็นต้องมีส่วนเกี่ยวข้องในการพูดถึงข่าวประเสริฐคือ ต้องสอนเรื่องข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเจ้าเสมอไม่ว่าคุณเองจะมีของประทานพิเศษในการสอนหรือว่าไม่มีก็ตาม (เพราะด้วยเหตุผลนี้สถาบันฮาร์เวสไทมจึงเสนอให้มีหลักสูตรแยกไว้ต่างหากในชื่อ “กลยุทธ์ในการสอน” ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะเพิ่มพูนการเรียนการสอนในแขนงวิชานี้ให้มากยิ่งขึ้น)

พระคัมภีร์ก็มีการเตือนถึงเรื่องของคุณเทียมเท็จด้วยมีบุคคลไม่น้อยซึ่งอ้างตัวเองว่าตนเป็นผู้มีของประทานในการสอน แต่เขาเหล่านั้นกลับมิได้สอนตามพระวจนะของพระเจ้าอย่างถูกต้องแท้จริง

“แต่เราได้มีคนทีปลอมตัวเป็น ผู้เผยพระวจนะเกิดขึ้นในชนชาตินั้นเช่นเดียวกับที่จะมีผู้สอนผิดเกิดขึ้นในพวก ท่านทั้งหลายซึ่งจะลอบเอามิจฉลัทธิอันจะให้ถึงความพินาศเข้ามาเสี้ยมสอน จนถึงปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงไถ่เขาไว้ซึ่งจะทำให้เขาพินาศโดยเร็วพลัน”

2 เปโตร 2:1

“เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนที่มีหลักไม่ได้ แต่เขารวบรวมครูไว้ให้สอนในสิ่งที่เขาชอบฟัง เพื่อบรรเทาความอยาก

เขาจะเลิกฟังความจริง และจะหันไปฟังเรื่องนิยายต่างๆ”

2 ทิโมธี 4:3-4

“บิดาของเจ้าเดิมทำบาป และทนายของเจ้าได้ทรยศต่อเรา”

อิสยาห์ 43:27

2 เปโตร บทที่ 2 และหนังสือยูดาบอกถึงบุคคลลักษณะประจำตัวซึ่งช่วยให้เราสามารถรู้จักคุณเทียมเท็จเป็นเช่นใดเป็นไปได้ที่เดียวที่อาจ จะมีแรงจูงใจที่ไม่ถูกต้องขณะที่กำลังทำงานสอนอยู่คุณ

ไม่ควรสอนหากคุณสอนด้วยแรงจูงใจผิดๆ เพียงเพราะนี่เป็นงานที่ได้เงินหรือผลประโยชน์เป็นค่าตอบแทน

“จำเป็นต้องให้เขาสงบปากเสียด้วยเขาพลิกบ้านคว่ำทั้งครัวเรือนให้เสียไปโดยสอนสิ่งที่ไม่ควรจะสอนเลยเพราะมักได้”

ทิตัส 1:11

บุคคลใดก็ตามซึ่งเป็นผู้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ สอนพระวจนะของพระเจ้าเขาเหล่านั้นต้องสอนอย่างสัตย์ซื่อที่สุดทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เชื่อที่ได้รับการสอนอย่างถูกต้องนั้นจะได้เป็นผู้ที่สามารถนำไปสอนต่อได้

“ส่วนผู้ที่รับคำสอน จงแบ่งสิ่งที่ดีทุกอย่างให้แก่ผู้ที่สอนตนเถิด”

กาลาเทีย 6:6

“จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยินจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคนไว้กับคนที่ซื่อสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย”

2 ทิโมธี 2:2

ที่กล่าวมานี้คือ แบบอย่างอันดีงามของการสอนอย่างต่อเนื่อง หากทำติดต่อกันไปไม่หยุดการประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าจะแผ่ขยายออกไปอย่างรวดเร็วจนตลอดปลายแผ่นดินโลก

บุคคลที่มีของประทาน ฝ่ายวิญญาณในการสอนคือ การสอนของเขานั้นมิใช่เป็นมาโดยสติปัญญาของมนุษย์

“เรากล่าวเรื่องสิ่งเหล่านี้ด้วยถ้อยคำซึ่งมิใช่ ปัญญาของมนุษย์สอนไว้แต่ด้วยถ้อยคำซึ่งพระวิญญาณได้ทรงสั่งสอนคือเราได้อธิบายความหมายของเรื่อง ฝ่ายวิญญาณให้คนที่มิพระวิญญาณฟัง”

1 โครินธ์ 2:13

บุคคลที่เป็นอาจารย์ จำเป็นต้องมีความเข้าใจที่มาจากพระเจ้า และต้องสอนด้วยสติปัญญาของพระเจ้าอย่างแท้จริง เปาโลเน้นเตือนเรื่องนี้มาก และพยายามต่อต้านคนเหล่านั้นผู้ซึ่ง

“และแม้ว่าเขาไม่เข้าใจ คำที่เขากล่าวทั้งสิ่งที่เขายืนยันเขาก็ยังปรารถนาเป็นครูสอนธรรมบัญญัติ”

1 โครินธ์ 2:13

ท่านกล่าวย้ำหนักหนาถึงความสำคัญในการสอนด้วยสติปัญญาที่มาจากพระเจ้า

“พระเจ้าทรงชอบพระทัยที่จะแสดงให้เห็นธรรมิกชนเหล่านั้นรู้ว่าในหมู่คนต่างชาตินั้นอะไรเป็นความมั่งคั่งแห่งข้อล้ำลึกนี้ คือที่พระคริสต์ทรงสถิตในท่านอันเป็นที่หวังแห่งศักดิ์ศรี

พระองค์นั้นแหละที่เราประกาศอยู่โดยเตือนสติทุกคนและสั่งสอนทุกคนให้มีสติปัญญาทุกอย่าง เพื่อจะได้ถวายทุกคนให้เป็นผู้ใหญ่แล้วในพระคริสต์”

โคโลสี 1:27-28

อาจารย์จำเป็นต้องมีชีวิตที่ดำเนินตามทุกสิ่งที่คุณเองเป็นผู้สอน
“ฉะนั้นท่านซึ่งเป็นผู้สอน คนอื่นจะไม่สอนตัวเองหรือเมื่อท่านเทศนาว่าไม่ควรลัทธิ
ทรัพย์ ตัวท่านเองลักหรือเปล่า
ท่านผู้ที่ สอนว่าไม่ควรล่วงประเวณีตัวท่านเอง ล่วงประเวณีหรือเปล่าท่านผู้รังเกียจ
รูปเคารพ ตัวท่านเองปล้นวิหารหรือเปล่า”

โรม 2:27-28

อาจารย์ก็ต้องถูกพิพากษาตามพื้นฐานของสิ่งซึ่งอาจารย์เป็นผู้สอนไว้
“ดูก่อนที่น้องของข้าพเจ้า อย่าให้เป็นอาจารย์กันมากหลายคนเลยเพราะท่านก็
รู้ว่าเราทั้งหลายที่ เป็นผู้สอนนั้น จะได้รับการพิพากษาที่เข้มงวดกว่าผู้อื่น”

ยากอบ 3:1

เพื่อศึกษาต่อ

จงศึกษาตัวอย่างต่อไปนี้เป็นเรื่องราวของอาจารย์ในพระคัมภีร์ใหม่ใครที่คุณคิดว่าน่าจะเป็น
ผู้มีของประทานพิเศษในการเป็นอาจารย์ (มีตำแหน่งหนึ่งของผู้นำเป็นทางการในคริสตจักรด้วย) ใคร
ที่คุณรู้สึกว่าเขามีแต่เพียงของประทานในการสั่งสอนเท่านั้น

- อปอลโล	- กิจการ 18:24-25
- อควิลลาและปรัสซิลลา	- กิจการ 18:26
- เปาโล	- กิจการ 20:20-21, 21:28
- ผู้ที่ไม่ได้ถูกเอ่ยชื่อ	- กิจการ 13:1
- เปโตร	- กิจการ 5:28-29

เพื่อศึกษาต่อให้ได้รับความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น คุณควรได้รับการศึกษาในหลักสูตรของ
สถาบันฮาร์เวสท์ไทม์ที่มีชื่อว่า “กลยุทธ์ในการสอน” หลักสูตรนี้มีเนื้อหาสาระที่เล็งเฉพาะด้านกลยุทธ์
ต่างๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้เกิดผล เพราะเป็นกลยุทธ์ที่พระอาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของเราเคยใช้มา
ก่อนแล้ว ผู้นั้นก็คือ พระเยซูคริสต์เจ้า

การประสานงานร่วมกันในระดับผู้นำ

ของประทานพิเศษห้าประการในระดับผู้นำซึ่งต้องมีการทำงานที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในการรับ
ใช้ของคริสตจักร

อัศจรรย์

ทำหน้าที่เผยแพร่ และขยายพระกิตติคุณไปในเขตแดนต่างๆ มากมายและพิจารณาจัดตั้งคริสตจักรขึ้นพร้อมทั้งช่วยเหลือ และบริหารคริสตจักรอันเป็น พระกายซึ่งประกอบด้วยผู้เชื่อพระเจ้า ทรงประทานหมายสำคัญ และการอัศจรรย์ก็เพื่อที่จะสนับสนุน และยืนยันความช่วยเหลือในการประกาศพระกิตติคุณของ พระคริสต์อัครทูตยังมีหน้าที่จัดเตรียมและเตรียมการด้านผู้นำพิเศษแก่คริสตจักรที่จัดตั้งขึ้นนั้นๆ ด้วย

ผู้เผยแพร่พระวจนะ

เตรียมการด้านความเป็นผู้นำ ในคริสตจักรหนึ่งในหน้าที่เหล่านั้นก็คือให้ข่าวสารพิเศษจากพระเจ้าผ่านการดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผู้ประกาศ

ส่งข่าวเรื่องราวของข่าวประเสริฐออกไปในลักษณะซึ่งให้มีผู้ตอบรับและกลับกลายมาเป็นผู้เชื่อ ผู้ประกาศจะทำการประกาศเป็นรายบุคคลหรือต่อชนกลุ่มใหญ่ก็ได้แต่ความมุ่งหมายใหญ่ในการรับใช้ก็เพื่อทำให้ผู้เชื่อเกิดขึ้นใหม่ ผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ก็จะกลายเป็นเป็นผู้ที่อยู่ภายใต้การดูแลและเลี้ยงดูของอัคร

ทูตผู้เผยแพร่พระวจนะ ศิษยาภิบาลและอาจารย์ของคริสตจักรซึ่งจะช่วยแนะนำและพัฒนาความเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณให้ตัวอย่างเช่น ฟิลิปในหนังสือกิจการบทที่8ก็ได้อธิบายไว้เช่นนี้ฟิลิปประกาศนำชาวสะมาเรียมารับเชื่อ ในพระคริสต์และแล้วท่านก็มอบเขาเหล่านั้นให้อัครทูตเพื่อการสอนต่อไป

ศิษยาภิบาล

บริหารคริสตจักรในฐานะผู้นำเป็นระยะเวลายาวนานและต้องรับผิดชอบดูแลคนซึ่งรับเชื่อผ่านทาง การประกาศข่าวประเสริฐของผู้ประกาศ ศิษยาภิบาลยังต้องจัดหาผู้เลี้ยงดูให้กับคนที่เชื่อผ่านทาง การทำงานของอัครทูต การทำงานของศิษยาภิบาล คือภาพแห่งความรักและห่วงใยตั้งผู้เลี้ยงแกะดูแลฝูงแกะของตน

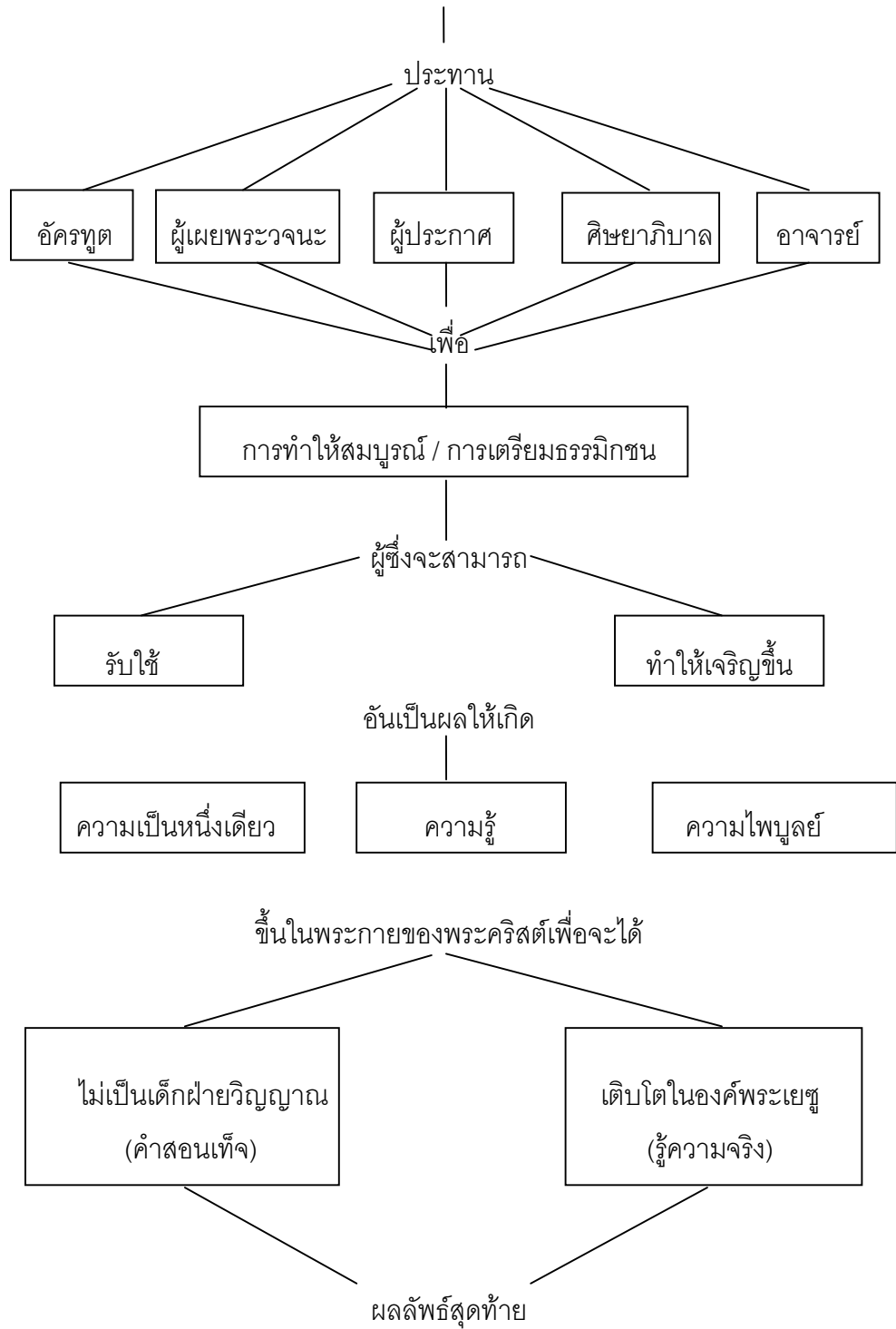
อาจารย์

จัดเตรียมคำสอนซึ่งนอกเหนือไปจากการเสนอข่าวประเสริฐ ของผู้ประกาศอาจารย์พยายามสอนผู้เชื่อใหม่ให้ เขาเจริญเติบโตจนเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ และมีหน้าที่ให้การอบรมคนที่สัตย์ซื่อให้มีความสามารถในการสอนคนอื่นๆ ด้วย

ความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ของผู้นำซึ่งมีของประทานพิเศษในการเป็นผู้นำเหล่านี้ก็คือจะต้องฝึกอบรมผู้เชื่อคนอื่นๆ ให้สามารถค้นพบของประทานฝ่ายวิญญาณของเขาเองและให้เขาสามารถใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณนั้นอย่างเหมาะสมถูกต้อง (เอเฟซัส 4:11-16)

แผนภูมิต่อไปนี้อธิบายถึงหน้าที่ร่วมกันของการใช้ของประทานพิเศษภายในคริสตจักร

พระเจ้า

ทุกส่วนในพระกายสามารถทำงานเชื่อมต่อกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพคือ ด้วยความรัก

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 6

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์ที่สำคัญของบทนี้จากความจริง

2. จงบอกถึงของประทานพิเศษ 5 ประการที่ได้อธิบายในบทนี้

3. เหตุใดจึงเรียกว่า “ของประทานพิเศษ”

4. จงอ่านข้อความแต่ละข้อ ถ้าข้อความนั้นถูกต้อง จงเขียนตัว ก ไว้หน้า ถ้าข้อความนั้นผิด จงเขียนตัว ผ ไว้หน้าข้อ

ก. _____ ทุกคนที่เผยพระวจนะไม่จำเป็นต้องมีของประทานในการเป็นผู้เผยพระวจนะ

ข. _____ ทุกคนที่สอนไม่จำเป็นต้องมีของประทานในการเป็นอาจารย์

ค. _____ ผู้เชื่อทุกคนควรสอนข่าวประเสริฐแก่ผู้อื่น แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้เชื่อทุกคนมีของประทานการสอน

5. จงดูที่ของประทานพิเศษในรายการที่หนึ่ง แล้วอ่านคำจำกัดความในรายการที่สอง จงเขียนหมายเลขของคำจำกัดความซึ่งอธิบายเรื่องของประทานฝ่ายวิญญูณลงบนช่องว่างที่จัดไว้ ข้อแรกคือตัวอย่างที่สำเร็จสำหรับให้คุณเข้าใจและทำตาม

รายการที่หนึ่ง

รายการที่สอง

_____ ผู้เผยพระวจนะ

1. ถูกจัดส่งไปด้วยสิทธิอำนาจเพื่อที่จะปฏิบัติหน้าที่สำหรับอีก
ผู้หนึ่งในการพัฒนาคริสตจักรใหม่ๆ ดูแลคริสตจักรเหล่านั้น

_____ อัครทูต

2. กล่าวภายใต้การดลใจพิเศษเพื่อสื่อข่าวสารทันทีจากพระเจ้าที่

มี

มายังประชากรของพระองค์และเป็นตำแหน่งหนึ่งของผู้นำด้วย

_____ ศิษยาภิบาล

3. แบ่งปันความรู้เรื่องข่าวประเสริฐแก่คนที่ยังไม่เชื่อ ในวิธีที่มี
การตอบรับและกลายมาเป็นสมาชิกผู้มีความรับผิดชอบ
ในพระกายของพระคริสต์คือ “คนซึ่งนำข่าวดีมาให้”

ชื่อ _____

_____ ผู้ประกาศ

4. รับภาระงานด้านผู้นำทั้งหมดเป็นระยะเวลา
ยาวนานเพื่อสงครามฝ่ายวิญญานของผู้เชื่อ
คำแปลของชื่อคือ ผู้ดูแลฝูงแกะ

_____ อาจารย์

5. สื่อความหมายของพระวณะของพระเจ้าในวิธี
ซึ่งผู้อื่นสามารถเรียนรู้ได้และรู้จักนำสิ่งที่เรียน
แล้วไปใช้ได้จริงๆ เป็นตำแหน่งหนึ่งของผู้นำ
ด้วย

6. ของประทานฝ่ายวิญญานซึ่งแบ่งไว้เป็นประเภทใหญ่ๆ 4 อย่างซึ่งใช้เป็นเป้าหมายในการ
ศึกษาในบทเรียนนี้และในบทต่อๆ ไปนั้นมีอะไรบ้าง

คำตอบบททดสอบ บทที่ 6

1. “ของประทานของพระองค์ก็คือ ให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแผ่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์” เอเฟซัส 4:11

2.
 - อัครทูต
 - ผู้เผยพระวจนะ
 - ผู้ประกาศ
 - ศิษยาภิบาล
 - ครู

3. เพราะว่าแต่ละอย่างเป็นตำแหน่งของผู้นำพิเศษในคริสตจักร

4. ก. ถูก
ข. ถูก
ค. ถูก

5. 2
1
4
3
5

6.
 - ของประทานพิเศษ
 - ของประทานในการพูด
 - ของประทานในการปรนนิบัติ
 - ของประทานแห่งหมายสำคัญ

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

คำแนะนำเพื่อศึกษาต่อมีให้แล้วเมื่อมีการอภิปรายในบทเรียนถึงเรื่องของประทานพิเศษแต่ละชนิด ที่ให้ไว้ล่วงหน้าก็เพื่อเปิดโอกาสให้คุณได้ศึกษาเพิ่มเติมจนเข้าใจในเรื่องของประทานแต่ละอย่าง ก่อนที่จะศึกษาของประทานชนิดต่อไป

ผู้เชื่อซึ่งมีของประทานพิเศษคือ ผู้นำซึ่งพระเจ้าทรงจัดตั้งไว้ในคริสตจักรแต่มีไ้ตำแหน่งผู้นำ คริสตจักรตามที่พระคัมภีร์ระบุไว้

ตำแหน่งทางการของมัคนายกและผู้ปกครองมีระบุไว้ในพระคัมภีร์ใหม่ตำแหน่งผู้พิทักษ์เลี้ยงดูจิตวิญญาณก็มีระบุไว้เช่นกัน คริสตจักรบางแห่งเห็นว่า ผู้พิทักษ์เลี้ยงดูจิตวิญญาณก็คือ ศิษยาภิบาล แต่อีกหลายคริสตจักรก็แยกกันไว้เป็นทางการ

ตำแหน่งผู้นำเหล่านี้ไม่เหมือนกับของประทานพิเศษในการเป็นผู้นำซึ่งเราเพิ่งเรียนจบนั้นเป็นตำแหน่งพิเศษที่มีการจัดตั้งไว้ในคริสตจักรยุคแรกโดยการทรงนำของพระเจ้า

บันทึกของคริสตจักรยุคแรกนั้นพระเจ้าทรงสงวนไว้ให้เป็นตัวอย่างสำหรับเราในการกระทำตามระบบโครงสร้างของ คริสตจักรตำแหน่งอันเป็นทางการเหล่านี้ควรมีหน้าที่ทำงานในคริสตจักรปัจจุบันนี้ได้ด้วยเช่นกัน

เป้าหมายของหน้าที่อันเป็นทางการเหล่านี้มีไว้เพื่อช่วยเหลือคนซึ่งมีของ ประทานพิเศษในการเป็นผู้นำตามที่ได้อภิปรายไว้ในบทนี้แล้วซึ่งได้ แก่อัครทูตผู้เผยพระวจนะ ผู้ประกาศศิษยาภิบาล และอาจารย์

จงใช้หัวข้อสำคัญต่อไปนี้ในการศึกษาถึงตำแหน่งต่างๆ ของผู้นำตำแหน่งทางการของคริสตจักร

<u>ตำแหน่ง</u>	<u>ข้ออ้างอิง</u>	<u>หน้าที่</u>
บิชอปผู้พิทักษ์ เลี้ยงดูจิตวิญญาณ ญาณ)	1 ทิโมธี 3:1-7 , ฟิลิปปี 1:1 ทิตัส 1:5-9 1 เปโตร 5:2-3	หลายคนพิจารณาแล้วเห็นว่า บิชอป ก็มีหน้าที่เช่นเดียวกับ ศิษยาภิบาลข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บ่งชี้ว่าบิชอปก็มี ความรับผิดชอบเป็นระยะเวลายาวนานต่อกลุ่มของผู้เชื่อ ด้วย
มัคนายกชาย	1 ทิโมธี 3:8-13 ฟิลิปปี 1:1 กิจการ 6:1-7	ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บ่งชี้ว่ามัคนายกชายมีหน้าที่ในการ ปรนนิบัติพระเจ้าและให้ความช่วยเหลือมนุษย
มัคนายกหญิง	1 ทิโมธี 3:11	มัคนายกหญิงมิได้มีบ่งชี้ไว้เป็นพิเศษในพระคัมภีร์บาง คริสตจักรก็ยินยอมให้ภรรยาของมัคนายกมีตำแหน่งนี้หรือ ผู้หญิงที่มีหน้าที่ปรนนิบัติพระเจ้าในการรับใช้และช่วย เหลืออออยู่ในคริสตจักรเช่นเดียวกับชาย
คณะผู้ปกครอง	กิจการ 20:17, 28:30 กิจการ 14:23, 15 กิจการ 16:4, 11:30 1 ทิโมธี 5:17 1 เปโตร 5:1-4 ยากอบ 5:14	ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บ่งชี้ว่าคณะผู้ปกครองมีหน้าที่เป็นผู้ นำในด้านการตัดสินใจคริสตจักร และรับใช้ในด้านความ จำเป็นของผู้เชื่อและช่วยเหลือในการพัฒนาและดูแลผู้เชื่อ ภายในท้องถิ่นซึ่งเป็นพระกายของพระคริสต์

หมายเหตุ

คำว่า “คณะผู้ปกครอง” ปรากฏมีที่ใช้ครั้งแรกในพระคัมภีร์คือมีอยู่ในอพยพ 3:16 ในการอ้างถึงผู้นำของอิสราเอลมี ข้ออ้างอิงมากมายเกี่ยวกับคุณผู้ปกครองของอิสราเอลตลอดพระคัมภีร์ คณะผู้ปกครองเหล่านี้แตกต่างจาก ตำแหน่งผู้นำที่เราทราบกันในฐานะที่เป็นผู้ปกครองในคริสตจักร ยุคแรกข้อพระคัมภีร์อ้างอิงทั้งหมดที่เราให้ไว้ ณ ที่นี้ ในคริสตจักรมากกว่าผู้ปกครองที่เป็นผู้ใหญ่ของอิสราเอล โปรดสังเกตว่าหน้าที่ของผู้ปกครองในฐานะ ผู้นำคือผู้มีของประทานพิเศษในการเป็นผู้นำซึ่งพระเจ้าทรงจัดตั้งไว้ในคริสตจักรด้วยผู้ปกครองไม่สามารถบริหารคริสตจักรอย่างเอกเทศเป็นอิสระออกไปจากบรรดาผู้นำพิเศษของพระเจ้าเช่นผู้เผยพระวจนะ อัครทูต ผู้ประกาศศิษยาภิบาล อาจารย์ พระเจ้าเป็นผู้จัดตั้งผู้นำพิเศษในคริสตจักร แต่มนุษย์เป็นผู้เลือกผู้ปกครอง

คุณสมบัติเฉพาะ

พระคัมภีร์ได้ให้คุณสมบัติเฉพาะซึ่งต้องมีครบถ้วนโดยผู้นำเหล่านั้นซึ่งจะทำหน้าที่เป็นทางการในคริสตจักร

บิชอป (ผู้พิทักษ์จิตวิญญาณหรือศิษยภิบาล) และผู้ปกครอง

เหนือคำตำหนิใดๆ (ต้องเป็นคนที่มีความเชื่อที่แข็งแรงและไม่ปรากฏมีความผิดร้ายแรงอันขัดต่อพระวาระของพระเจ้า) 1 ทิโมธี 3:2, ทิตัส 1:6, 7

เป็นสามีของหญิงคนเดียว (ถ้าแต่งงานแล้ว ต้องมีคู่สมรสเพียงคนเดียวเท่านั้น) 1 ทิโมธี 3:2, ทิตัส 1:6

เป็นคนรู้จักประมาณตน (รู้จักประมาณตนในทุกสิ่งทุกอย่างถึงความพอควรรู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา รู้จักละเว้นในสิ่งอันไม่สมควร) ทิตัส 1:8, 1 ทิโมธี 3:2

มีสติสัมปชัญญะ (สามารถมีการบังคับควบคุมตนเองได้ในทุกๆอาณาบริเวณของชีวิต อย่างเป็นได้ชัด และต้องมีความเป็นผู้นำในความมีสติสัมปชัญญะอย่างเห็นได้ชัดด้วย) ทิตัส 1:8

มีอัธยาศัยรับแขกดี (มีใจกว้าง ยินดีใช้บ้านเป็นที่รับรองแก่ชนทุกระดับ) 1 ทิโมธี 3:2, ทิตัส 1:8

มีความสามารถสอนคนอื่นได้ (มีความสามารถใช้พระวาระของพระเจ้าในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้) 1 ทิโมธี 3:2, ทิตัส 1:9

ไม่ดื่มสุรามึนเมา 1 ทิโมธี 3:3, ทิตัส 1:7

มีความอดทนสูง (ไม่เป็นคนเลือดร้อน ไม่โมโหง่าย) 1 ทิโมธี 3:3

ไม่เป็นคนตามใจตนเอง (ไม่เป็นคนถือเอาแต่ใจตัวเองเป็นใหญ่และไม่เป็นคนที่ทำตามอำเภอใจของตนเองตลอดเวลา)

ไม่ใช่ผู้ที่เพิ่งกลับใจใหม่ (ต้องเป็นผู้ที่มีความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณและต้องมีประสบการณ์ในฐานะผู้เชื่ออย่างแท้จริง) 1 ทิโมธี 3:6

รักที่จะประพฤติในการดีทุกสิ่ง (สนับสนุนและเป็นแบบอย่างในการดีทุกสิ่งเพื่อพระเจ้าและวัตถุประสงค์ของพระองค์) ทิตัส 1:8

เป็นคนชอบธรรม (มีความยุติธรรมในการเกี่ยวข้องกับประชาชน) ทิตัส 1:8

คนรักษาสัจธรรมของพระเจ้า ทิตัส 1:9

เป็นผู้บริสุทธิ์ (ชอบธรรมชนิดยำเกรงพระเจ้า ได้รับการชำระจากพระเจ้าให้บริสุทธิ์อยู่เสมอ) ทิตัส 1:8

ไม่เห็นแก่เงินและผลประโยชน์ฝ่ายตน (ไม่มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จักว่าเป็นคนโลภเห็นแก่เงินและผลประโยชน์ฝ่ายตนเป็นใหญ่ ไม่มีที่ติเรื่องการรักเงินทองและทรัพย์สินสมบัติทางโลก) ทิตัส 1:7, 1 ทิโมธี 3:3

เป็นผู้มีความสามารถในการครอบครองบ้านเรือนของตนได้ดี (ต้องแสดงความเป็นผู้นำในครอบครัว ปกครองภรรยาและบุตรธิดาให้ประพฤติในทางของพระเจ้า) 1 ทิโมธี 3:4-5

มีบุตริดาซึ่งมีความเชื่อ (ต้องมีบุตริดาที่ตอบสนองเจตนารมณ์ของพระเจ้าไม่ขบถหรือออกนอกกลุ่มนอกรทาง) ทิโมธี 1:6

ต้องมีชื่อเสียงดีจนเป็นที่นับถือของคนภายนอก (ต้องมีชีวิตซึ่งเป็นแบบอย่างสอดคล้องเพื่อเป็นคำพยานจากชีวิตจริงแก่คนที่ยังไม่รู้จักพระเจ้า) 1 ทิโมธี 3:7

มัคนายก

ต้องเป็นคนมีเกียรติสง่าผ่าเผย (ต้องเป็นคนน่าเคารพและต้องเป็นคนมีจิตใจหนักแน่นอย่างเห็นได้ชัดและมีบุคลิกภาพเป็นคนเอางานอย่างแท้จริง) 1 ทิโมธี 3:7

ไม่เป็นคนสองล้นสับปรับ (ไม่เสนอหรือรายงานในเรื่องเดียวกันแต่ขัดแย้งกันต้องรอบคอบในคำพูด ไม่เสียวจาสดัยไม่พูดกลับไปกลับมาชนิดลืมหืมคำพูดของตนเอง) 1 ทิโมธี 3:8

ไม่ดื่มสุราหรือติดสุรามึนเมา 1 ทิโมธี 3:8

ไม่โลภ ไม่เห็นแก่เงินหรือผลประโยชน์ (ไม่ละโมภในเรื่องการเงินทองและทรัพย์สินฝ่ายโลก) 1 ทิโมธี 3:8

ตั้งมั่นในพันธสัญญาของพระเจ้าและยึดมั่นในความเชื่อสูงสุด 1 ทิโมธี 3:9

เป็นผู้ที่ทนทานสามารถผ่านการทดลองหนักๆ มาได้ด้วยดี (เป็นบุคคลที่ผ่านการทดลองฝ่ายวิญญาณมาได้ แต่ยังสามารถรักษาความเชื่อไว้ได้) 1 ทิโมธี 3:10

นอกเหนือข้อตำหนิใดๆ (ไม่มีข้อผิดพลาดในความประพฤติ) 1 ทิโมธี 3:10

เป็นสามีของหญิงคนเดียว (ถ้าแต่งงานแล้วควรอยู่กับภรรยาคนเดียว) 1 ทิโมธี 3:12

เป็นผู้สามารถปกครองบ้านเรือนและบุตริดาได้ (ต้องแสดงความเป็นผู้นำในการปกครองดูแลทุกชีวิตในครอบครัวของตนเองได้) 1 ทิโมธี 3:12

ผ่านการพิสูจน์แล้ว (มิใช่ผู้ที่เพิ่มกลับใจใหม่ๆ แต่ผ่านการพิสูจน์ในฐานะผู้เชื่อ) 1 ทิโมธี 3:10

มัคนายกสตรี

คุณลักษณะของมัคนายกที่เป็นตนรี 1 ทิโมธี 3:11

มีลักษณะสง่าผ่าเผยและมีเกียรติ (เป็นที่น่าเคารพและมีใจหนักแน่นมั่นคงอย่างเห็นได้ชัดและมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมทุกประการ) 1 ทิโมธี 3:11

ไม่นินทาหรือพูดใส่ร้ายผู้อื่น (ไม่พูดถึงผู้อื่นในทางให้ร้าย ไม่หมิ่นประมาทผู้อื่นด้วยวาจา) 1 ทิโมธี 3:11

เป็นคนรู้จักประมาณตน (ถือความพอควรในทุกสิ่ง) 1 ทิโมธี 3:11

เป็นคนสัตย์ซื่อในประการทั้งปวง (เป็นคนที่เชื่อถือได้และเป็นคนที่ไว้วางใจได้ในทุกแง่มุม) 1 ทิโมธี 3:11

เป็นคนเอาการเอางานรู้จักช่วยเหลือและสงเคราะห์คนเป็นอันมาก (เต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นรู้จักสงเคราะห์ผู้เดือดร้อนขัดสน) โรม 16:2

โครงสร้างคริสตจักร

โครงสร้างของคริสตจักรจากพระคัมภีร์สามารถแสดงให้เห็นด้วยแผนภูมิต่อไปนี้
คริสตจักร

